

Nr 5

DZIENNIK USTAW
Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 24 stycznia 1920 r.
poz. 38

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów
**o wprowadzeniu na ziemiach z walutą koronową taryfy pocztowej,
telegraficznej i telefonicznej w markach polskich.**

Celem wprowadzenia jednolitej taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej na ziemiach podległych działalności Ministerstwa Poczt i Telegrafów wydaję na podstawie art. 10 ustawy dot. wyłączności poczty, telegrafu i telefonu z dnia 27 maja 1919 r., No. 44 Dz. P. P., oraz w związku z ustawą w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej, następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Od dnia 1 lutego 1920 r. wprowadza się na wszystkich ziemiach Rzeczypospolitej z dotychczasowa waluta koronowa, z wyjątkiem Śląska Cieszyńskiego, taryfy pocztowe, telegraficzne i telefoniczne w markach polskich, obowiązujące dotąd na ziemiach z waluta markowa. W ten sposób dotychczasowe opłaty na ziemiach z waluta koronowa zostają zrównane z opłatami na innych ziemiach polskich i winny być uiszczane według dotychczasowej taryfy dla ziem z waluta markowa, albo w markach polskich, albo w koronach według ustawowego stosunku wymiany 1 kor. = 70 fen., czyli 1 Mk. = 1 kor. 43 hal.

Art. 2.

Opłaty za telegramy zagraniczne, wyrażone w dotychczasowej taryfie według-stosunku 1 Mk. = 1 kor. 50 hal., będą pobierane odtąd tylko według taryfy markowej w markach lub koronach według ustawowego stosunku wymiany.

Art. 3.

Taryfa markowa, obowiązująca od dnia 1 lutego 1920 r., odnosi się także do opłat za abonamenty telefoniczne oraz za skrócone adresy telegraficzne. Różnice stad powstałe między opłatami już wniesionymi, a nowo ustanowionymi za czas po 1 lutym 1920 r. winny być dodatkowo wpłacone. Interesowanym osobom wolno jednak do końca lutego 1920 r. wypowiedzieć abonament telefoniczny, względnie korzystać ze skróconych adresów telegraficznych; w takim razie będą im zwrócone opłaty, wniesione za czas od 1 marca 1920 r.

Art. 4.

Od dnia 1 lutego 1920 r. urzędy pocztowe będą sprzedawać tylko znaczki pocztowe, drukowane w walucie markowej. Znaczki pocztowe w walucie koronowej, sprzedane przed 1 lutym 1920 r., zachowują ważność do opłat tylko do **15 lutego 1920 r. włącznie**, następnie zaś można je wymienić na znaczki w markach polskich według ustawowego stosunku wymiany do końca kwietnia 1920 r.

Art. 5.

Na obszarach plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego utrzymuje się w mocy dotychczasowe taryfy koronowe.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1920 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
L. Tołłoczko w. r.

Zarządzenie wykonawcze.

1. Wpłaty w koronach należy przyjmować bez żadnego ograniczenia. Natomiast wypłaty winny być uskuteczniane zasadniczo w markach, a tylko w braku marek w koronach. Przedtem jednak winien urząd wypłacający zwrócić się o wymianę koron na marki do innego urzędu pocztowego w miejscu lub do miejscowej Kasy Skarbowej, a jeśli wypłata nie jest nagła, do tego urzędu pocztowego, z którego otrzymuje zasiłki kasowe. Wypłatę poborów służbowych należy uskutecznić o ile możliwości w koronach.

2. Nadmiary kasowe należy odsyłać przedewszystkiem w koronach, a w markach tylko tyle, ile zabraknie waluty koronowej do odsyłki. Drobnej monety koronowej do 10 kor. włącznie nie należy odsyłać z nadmiarami kasowymi, lecz pozostawiać ja w obiegu. Zasiłków pieniężnych żądać należy w markach. W jednej odsyłce lub zasiłku pieniężnym można przesyłać obie waluty, lecz każda waluta winna być osobno ułożona i opakowana i dla każdej winien być dołączony osobny kwit względnie kontrakwit oraz lista monet. Suma ma opiewać w kwitach na marki, lecz przy przesyłkach z waluta koronowa winna być obok dopisana suma w koronach; n. p. „28.000 Mk., w koronach 40.000 kor.”.

3. Wszelka wymiana marek na korony w urzędach pocztowych czy to dla publiczności, czy dla personelu pocztowego jest surowo wzbroniona. Każdy funkcjonariusz pocztowy jest

bezwzględnie obowiązany oddać przy obrachunku pobrane sumy w tej walucie, w jakiej ja otrzymał od stron.

4. Wszelkie zestawienia kasowe winny być prowadzone osobno dla każdej waluty. Przy stanie kasy w wykazie stanu kasowego oraz w ogólnym rachunku miesięcznym należy przy sumie zaliczonej w markach podawać z boku sumę, jaka znajduje się w kasie w koronach. Przy wpłatach na przekazy pocztowe i wkładki P. K. O. w koronach winien urzędnik przyjmujący na recepisie nadawczym i w księdze przyjętych przekazów oraz w rachunku dziennym P. K. O. dopisać z boku „kor.” lub „z tego kor. 25”. To samo stosować należy przy kwitowaniu wszelkich innych wpłat oraz przy oddawaniu gotówki między urzędnikami wyżej 10 kor. Przy wypłatach w koronach winna strona kwitująca wypisać dodatkowo sumę otrzymaną w koronach, (np. 140 w koronach).

5. Naczelnicy urzędów są odpowiedzialni za wydanie odpowiednich zarządzeń celem zapobieżenia wszelkiej spekulacyjnej wymianie marek na korony. Funkcjonariusze, którzyby dopuścili się przekroczenia przepisów, będą pociągnięci do najsurowszej odpowiedzialności w drodze dyscyplinarnej.

6. Końcowy zapas kasowy za styczeń 1920 należy wykazać w koronach, początkowy zapas kasowy za luty w markach, a obok w koronach.

7. Zapas pocztowych znaczków koronowych, pozostały z końcem stycznia 1920, należy spisać, zaliczyć w rozchód w ogólnym rachunku miesięcznym za styczeń 1920 i zaraz odesłać do Ekonomatu Dyrekcyjnego. Znaczkę pocztową w walucie markowej, otrzymane w styczniu 1920, należy zaliczyć na przychód dopiero w lutym 1920.

8. Przekazy pocztowe z b. Galicji i b. okupacji austriackiej do Śląska Cieszyńskiego zaliczać należy w księdze przyjętych przekazów w markach według stosunku ustawowego. Urzędnik przyjmujący wypisuje jednak pod sumą w markach tak na samym przekazie jak i na recepisie nadawczym i w księdze przyjętych przekazów sumę w koronach (w słowach), dodając przedtem wyraz „Śląsk Cieszyński” i podkreślając go ołówkiem kolorowym (np. trzysta pięćdziesiąt Mk. — Śląsk Cieszyński, pięćset kor.).

W analogiczny sposób postępuje urzędnik wypłacający z przekazami pocztowymi, nadanymi na Śląsku Cieszyńskim w odwrotnym kierunku, wpisując pod sumą koron sumę w markach, np. pięćset koron lub trzysta pięćdziesiąt marek polskich.

Przekazy ze Śląska Cieszyńskiego należy wypłacać w koronach, jeśli w kasie będzie dosyć koron. Zasiłków w koronach na wypłaty takich przekazów zamawiać nie należy. Jeśli wypłata nastąpiła w koronach, adresat ma na przekazie potwierdzić odbiór w koronach.

Odmowa przyjęcia wypłaty w markach równa się odmowie przyjęcia przekazu.

Warszawa, dnia 24 stycznia 1920 r.